

A Common Breath

10.03–03.04.21

NL

La Loge

Kluisstraat 86 - rue de l'Ermitage
B-1050 Brussels

Met bijdragen van Marwa Arsanios, Myriam Bahaffou, Minia Biabiany, Ama Josephine Budge, Isabel Burr Raty, Régine Debatty, Marjolijn Dijkman, Malcom Ferdinand, Laura Huertas Millán, Maxime Jean-Baptiste, Karrabing Film Collective, Elizabeth Povinelli, Samira Saleh, Fabrizio Terranova, Ana Vaz.
Scenografie door Kris Kimpe.

A Common Breath is een programma van vier online en live te volgen evenementen en een in La Loge opgestelde installatie. De vier luiken bestaan uit een reeks performances, films en gesprekken tussen sprekers uit verschillende disciplines rond thema's als ecologie, dekolonisatie en ecologische rechtvaardigheid. *A Common Breath* legt nieuwe verbanden tussen deze noties en benadrukt de mogelijkheid van hiërarchieloze verhoudingen en de noodzaak van een collectief bewustzijn om te komen tot alternatieve samenlevingsmodellen en praktijken in de marge van de dominante moderniteit.

Hoe kunnen we de confrontatie aangaan met de problematiek van de koloniale erfenis, de talrijke politiek-maatschappelijke tegenstellingen en de onvermijdelijke klimaatsverandering en de oorzaken van deze 'ontregeling' op een andere manier benaderen? Hoe kunnen we de crisis in ons voordeel ombuigen om tot een ecologische en sociale vernieuwing te komen? Welke allianties kunnen we, onder de druk en de urgentie van deze veranderingen

waarvoor we geen modellen hebben, smeden? De mens kan niet bestaan zonder de complexe relaties met andere niet-menselijke vormen. Welke politieke vormen nemen deze relaties aan?

Als reactie op de problemen waarmee kunsten en architectuur worden geconfronteerd om het hoofd te bieden aan de recente gebeurtenissen en om collectief te kunnen 'ademen', wil het programma van La Loge verschillende perspectieven laten samenkomen om nieuwe beeldwerelden te creëren waarin visuele vormen en creatieve reflecties samengaan om het heden verder vorm te geven en te beleven.

A Common Breath heeft een hybride formaat en speelt zich af op verschillende momenten in tijd en kan ook gespreid in de tijd worden ervaren, zowel online als in La Loge: de films die tijdens de online-sessies live te zien zijn, worden dezelfde week ook nog geprojecteerd in de tempel van La Loge waar het programma elke week verandert. De films die tijdelijk gestreamd worden op het digitale platform van La Loge, zijn tijdens de hele duur van het programma ook te zien in de andere zalen van La Loge.

PROGRAMMA

Deel 1: Foreground

Online en live evenement op het platform van La Loge,
10.03.2021, 19:00

Projectie van *Moune Ô* van Maxime Jean-Baptiste (2021) gevolgd door een gesprek tussen de kunstenaar en Malcom Ferdinand.

Moune Ô van Maxime Jean-Baptiste is daarna nog van 11 tot 13 maart te bekijken in de installatie in La Loge

Het samengaan in 2020 van gebeurtenissen in verband met de 'Black Lives Matter' beweging en de verspreiding van een virus op wereldschaal, legde eens te meer bloot hoe een politieke, economische, ecologische, gender en raciale crisis voortvloeiend uit het liberale en kapitalistische model, de hele wereld in haar greep heeft. Geconfronteerd met de grenzen van het antropoceen, reiken Donna Haraway en Anna Tsing met de notie 'plantationocean' een sleutel aan om de complexiteit van deze realiteit te vatten. Deze andere visie op de inwerking van de mens op zijn omgeving vertrekt van het systeem van verwoestende transformatie van natuurlijke leefmilieus en van vervreemdende menselijke exploitatie door het kolonialisme en laat zo toe om de erfenis van een geschiedenis van slavernij en racisme terug te voeren tot de bron.

In het licht van deze vaststellingen, noopt de huidige crisis tot een herziening van de rol van de koloniale geschiedenis en haar gevolgen, en tot de heling van de (koloniale en ecologische) breuken zoals Malcom Ferdinand voorstelt. De schending, ontworteling en exploitatie van de inheemse en rurale bevolking

en mensen met Afrikaanse roots, zijn niet meer los te zien van de ingrijpende ecologische en sociaal-politieke veranderingen van onze tijd.

Met dit inleidende hoofdstuk wil *A Common Breath* het samengaan van praktijken die bijdragen aan eenzelfde ecosysteem van het denken bevorderen en het voortbestaan van de koloniale blik ter discussie stellen. In de in opdracht van La Loge gedraaide film **Moune Ô**, herneemt Maxime Jean-Baptiste de reflecties over de koloniale herinnering van de Guyanese diaspora en de enscenering van zwarte lichamen die hij al in zijn film *Nou Voix* (2018) ontwikkelde. *Moune Ô* stelt nieuwe vragen bij de manier waarop deze geschiedenis wordt weergegeven en introduceert een nieuwe kritische visie op de relatie tussen kolonialisme en extractivisme. Het gesprek tussen de kunstenaar en de onderzoeker Malcom Ferdinand verbreedt het thema van de film tot de problematiek van de dubbele – koloniale en ecologische – breuk.

Maxime Jean-Baptiste is een filmmaker gevestigd in Brussel en Parijs. Als kind van een Franse moeder en Guyanese vader groeide hij op in de wereld van de Guyanese-Antilliaanse diaspora in Frankrijk. In zijn artistieke werk graaft hij in de complexiteit van de Westerse koloniale geschiedenis om zo de aanwezigheid van trauma's uit het verleden in het heden te detecteren. In zijn audiovisueel werk en performances vertrekt hij vanuit archiefmateriaal en maakt hij gebruik van re-enactment om herinneringen tot leven te wekken en te belichamen. Hij behaalde een bachelor Visuele kunsten aan de erg/Ecole de recherche graphique, Brussel (BE), een master Media Kunst aan het KASK, Gent (BE) en nam deel aan het SIC/SoundImageCulture programma. Zijn audiovisuele werken werden geprojecteerd op het ISFF Oberhausen (DE), ISFF Clermont-Ferrand (FR), Kasseler DOKFest (DE), Bamako Biennial (ML), en op veel andere toonaangevende festivals. Zijn eerste film *Nou Voix* (2018) kreeg de juryprijs op het Festival des Cinémas Différents et Experimentaux de Paris (FR).

Malcom Ferdinand behaalde een diploma bio-ingenieur (University College London), een doctorstitel in de politieke filosofie (Université Paris-Diderot) en is onderzoeker aan het CNRS (IRISSO - Université Paris-Dauphine). Op het kruispunt van politieke filosofie, postkoloniale theorieën en politieke ecologie, spitst zijn onderzoek zich toe op de zogenaamde 'Black Atlantic' en dan vooral op de Caraïben. In zijn boek *Une écologie décoloniale. Penser l'écologie depuis le monde caribéen* (Seuil, 2019) onderzoekt hij de relaties tussen de hedendaagse ecologische uitdagingen in het licht van het Westerse koloniale verleden en de slavenhandel.

Deel 2: Territories

Online en live evenement op het platform van La Loge

17.03.21, 19:00

Projectie van *Day in the Life* (2020) van Karrabing Film Collective, gevolgd door een gesprek tussen Elizabeth Povinelli en Isabel Burr Raty.

Day in the Life van Karrabing Film Collective is daarna nog van 18 tot 20 maart te bekijken in de installatie in La Loge

Volgens de antropoloog Arturo Escobar is het territorium meerduidig en zijn zijn grenzen doorlaatbaar. Het is een levensruimte waar culturele, landbouw- en ecologische praktijken elkaar kruisen en waar natuur en identiteit zich kunnen articuleren: het is gedefinieerd en biedt ruimte voor affirmatie. Hoe organiseren gebieden die door koloniale bezetting en door het exotisme en de ficties van de collectieve verbeelding getekend zijn, zich om dit evenwicht en de banden tussen het menselijke en het niet-menselijke te garanderen? De beelden van de in dit tweede luik voorgestelde films, ontplooiën nieuwe ruimten voor ontmoeting en (re)constructie door vragen te stellen over de mechanismen van toe-eigening en bezetting van territoria.

In **Day in the Life (2020)** toont Karrabing Film Collective vijf stereotype momenten in een dag van de Karrabing en doorprijkt hiermee de door de media verspreide clichés over de Australische Aboriginal-gemeenschappen. Door middel van een atypische filmstijl gekenmerkt door geïmproviseerd realisme (een mengeling van feiten en fictie, van realisme en realiteit), dramatiseren de protagonisten de dagdagelijkse obstakels waarmee een Aboriginal familie wordt geconfronteerd, om zo de spot te drijven met de verschillende manieren om macht uit te oefenen en het extractivistisch kapitalisme van de kolonisten die ze in de loop van de dag ontmoeten.

Aansluitend bij haar tweede film die momenteel in productie is (**Easter Island – the navel of the Earth**) en bij haar onderzoek over de inlandse gemeenschap van de Rapa Nui, gaat de kunstenares Isabel Burr Raty in gesprek met Elizabeth Povinelli, onderzoekster en lid van Karrabing Film Collective. Zij zullen het hebben over de onjuistheden van de romantische visie op de harmonieuze eenheid tussen inheemse volkeren en de natuur, over de gevolgen van het kolonialisme voor wat het betekent om een territorium te 'bewonen', en de impact van ontworteling op overgeleverde kennis.

Karrabing Film Collective is een groep van inheemse Australische filmmakers bestaande uit ongeveer 30 leden, waarvan de meesten in de noordelijke territoria van Australië wonen. Het collectief begon in 2008 als een soort grassroots-beweging, en beschouwt het film-maken als een vorm van zelforganisatie en als een middel om hedendaagse sociale fenomenen van ongelijkheid te onderzoeken. Met zijn films en installaties toont het collectief de schaduwen die het kolonialisme en constante staatsbemoediging op de samenleving werpen. Het collectief heeft door middel van de film een ruimte gecreëerd waarin de makers hun identiteit verdedigen, hun rechten claimen en de kracht van hun verbeelding laten zien. In het werk van het collectief komt een complexe verscheidenheid aan praktijken en relaties aan bod – thema's als de relatie met het land, geologie, voorouders, menselijk en niet-menselijk leven en visuele cultuur.

Isabel Burr Raty is een onafhankelijk Chileens-Belgische filmmaakster, performer, coach, docent aan de erg/ École de recherche graphique (Brussel)

en was onderzoeker in a.pass.be. Ze onderzoekt de ontologische breuk tussen het aangeboren en het gefabriceerde, tussen officieuze en officiële feiten. Door dit te doen, wil ze onder het stof geraakte hoofdstukken uit onze geschiedenisboeken terug onder de aandacht te brengen, de grenzen tussen fictie en realiteit doen vervagen en het geheugen van de toekomst vormgeven. In haar artistieke onderzoek verweeft ze nieuwe media met live/body art, en introduceert hybride narratieven en bio-autonome praktijken, die speels gebruik maken van synthetische magie en in situ scifi verhalen componeren. Ze toonde haar films en werkte samen met andere kunstenaars in onder de Beursschouwburg (BE), het Palais de Tokyo in Parijs (FR), op ISEA (HK) en Cultivamos Cultura (PT).

Elizabeth A. Povinelli is een kritische theoretica, cineaste en professor in de antropologie aan Columbia University waar ze ook directeur is van het Institute for Research on Women and Gender en de Franz Boaz-leerstoel bekleedt. In haar teksten ontwikkelt ze een kritische theorie over het postkoloniale liberalisme en over een antropologie van de ander. Met haar inheemse collega's van het Karrabing Film Collective in Noord-Australië, werkte ze samen aan zes films. Ze publiceerde onder meer *Geontologies: A Requiem to Late Liberalism* (2016), *Economies of Abandonment: Social Belonging and Endurance in Late Liberalism* (2011) en *The Empire of Love* (2006).

Films en streaming op het platform van La Loge

18.03–20.03.21

Surviving New Land, Marjolijn Dijkman, 2010

Journey to a Land Otherwise Known, Laura Huertas Millán, 2011

Occidente, Ana Vaz, 2014

De films van de aanvullende selectie gaan dieper in op de koloniale concepten over territorium, de toe-eigening ervan en daarmee gerelateerde waanvoorstellingen. Door middel van klank- en beeldmontages, onderzoeken en bekritisieren deze films de mechanismen van kolonisatie, en hoe deze nog altijd voortbestaan en zich herhalen. Deze films wijzen de weg naar nieuwe mogelijkheden om de dichotomie tussen natuur en cultuur, interieur en exterieur op te heffen.

Journey to a Land Otherwise Known van Laura Huertas Millán deconstrueert de koloniale verhalen van de verovering van Amerika en raciale onderdrukking. In de brutalistische architectuur van de tropische serre van Lille, ontluikt gaandeweg het leven van autochtonen. We krijgen teksten te horen van conquistadores, wetenschappers en missionarissen Bernal Diaz Del Castilla, Charles de la Condamine die getuigen van een koloniaal beschavingsproject waar de beelden van gemaskerde protagonisten de spot mee drijven. In dit valse oerwoud, een projectie van de koloniale fantasmagorie, is de kwestie van de 'alterisering' (het proces waarmee men een persoon als fundamenteel anders voorstelt) een aanklacht tegen het 'exotiseren' en tegen de wereldwijde ecologische ramp.

Occidente van Ana Vaz is een film-gedicht, een gefragmenteerde vertelling die het heeft over een koloniale geschiedenis die zich herhaalt. Ana Vaz onderzoekt hier de postkoloniale relaties tussen Portugal en Brazilië, in een wereld waarin exotische vogels luxe-valuta worden, monumenten cartografische gegevens en antiquiteiten reproduceerbare tafelserviezen. Dit universum schetst een paradoxaal territorium waarin dominantiesystemen met elkaar vervlochten zijn.

Surviving New Land van Marjolijn Dijkman filmt vanuit het standpunt van een ontdekkingsreiziger die op het punt staat nieuw land te betreden. Een lange travelling over een zandvlakte (in werkelijkheid de tweede Maasvlakte van de haven van Rotterdam) wordt begeleid door stemmen buiten beeld, afkomstig van verschillende films die verhalen over de aankomst van westerlingen in nieuw ontdekt land. De bedrijven die de tweede Maasvlakte aanlegden waren ook verantwoordelijk voor het project 'The World', een aantal kunstmatige eilanden in Dubai (een faraonisch project waarbij elk eiland een land zou vertegenwoordigen). Dit project dat moest worden stopgezet door de kredietcrisis van 2008, bevestigt de ironie van het nog immer stijgende aantal megalomane projecten en de mogelijkheden om ze financieel te exploiteren ten koste van wat er leeft.

Marjolijn Dijkman is een Nederlandse in Brussel gevestigde kunstenares en medeoprichtster van Enough Room for Space. Haar werk kan als een vorm van wetenschapsfictie worden beschouwd. Het is deels gebaseerd op feiten en onderzoek maar vaak worden deze vermengd met fictie, abstractie en speculatie. Enough Room for Space initieert experimentele onderzoeksprojecten op lange termijn die de grenzen tussen verschillende disciplines (kunst, wetenschap, activisme) doen vervagen. Dijkman had onder mee solotentoonstellingen in Cincinnati Contemporary Art Center (US), HIAP, (FI), OSLO Contemporary (NO), NOME (DE), Munch Museum (NO), Fig. 2 (UK), West Space (AU), IKON Gallery & Spike Island (UK) en Berkeley Art Museum (US).

Laura Huertas Millán is een Frans-Colombiaanse filmmaakster en visueel kunstenares. Haar werk ligt op het kruispunt van cinema, hedendaagse kunst en wetenschappelijk onderzoek. In haar video's verweeft ze etnografie, ecologie, fictie en historische vragen om overlevingsstrategieën, verzet en veerkracht tegenover geweld te onderzoeken. Met sensuele en immersieve beelden roept ze fysieke en emotionele ervaringen op waarin esthetiek en politiek onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Haar films werden geselecteerd op festivals zoals de Berlinale, Toronto International Film Festival (TIFF), Rotterdam International Film Festival, New York Film Festival en Cinéma du Réel en ze wonnen prijzen op onder andere het filmfestival van Locarno, FID Marseille, Doclisboa en Videobrasil. Ze behaalde een PhD in 'Etnografische fictie' aan de PSL Research University in samenwerking met het Sensory Ethnography Lab (Harvard University). Sinds 2019 vormt Huertas Milan met curator en auteur Rachel Rakes een duo dat onderzoek verricht rond kritische antropologie en de esthetica en politiek van de ontmoeting.

Ana Vaz is een Braziliaanse kunstenares en filmmaakster. In haar films, installaties en performances speculeert ze over de relatie tussen mythe en geschiedenis, het zelf en de ander, door middel van een kosmologie van referenties en perspectieven. Gebruik makend van eigen opnames en gevonden materiaal, combineert ze in haar films etnografie en speculatie om de f(r)icties die we associëren met gecultiveerde en ongerepte omgevingen te onderzoeken. Ze studeerde aan het Royal Melbourne Institute of Technology en Le Fresnoy en nam ook deel aan het door Bruno Latour geleide project SPEAP (Master in experimentele politieke kunst). Haar werk werd onlangs getoond op het NYFF, TIFF, Courtisane en Cinéma du Réel (waar het werd bekroond met de Grand Prix) en het kreeg bijzondere aandacht op het Flaherty Seminar (VS) en in Doc's Kingdom (PT). Ze nam deel aan groepstentoonstellingen als de Biënnale voor jonge kunst van Moskou en de Dhaka Art Summit. In 2015 ontving ze de Kazuko Trust Award uitgereikt door de Film Society of Lincoln Center. Ze is tevens stichtend lid van het collectief COYOTE, een interdisciplinaire groep die op basis van kunst, ecologie en politieke wetenschappen conceptuele en experimentele projecten opzet.

Deel 3: Resistance

Online en live evenement op het platform van La Loge

24.03.21, 19:00

Performances van Samira Saleh, projectie van *Who's Afraid of Ideology* (delen I en II) van Marwa Arsanios, en een gesprek tussen Marwa Arsanios en Myriam Bahaffou.

Who's Afraid of Ideology (delen I en II) is daarna nog te zien van 25 tot 27 maart in de installatie in La Loge

Dit derde deel met de titel *Resistance* focust op taal, collectieve verantwoordelijkheid en zelfbeheer. In haar slam-poëzie performance onderzoekt Samira Saleh het snijpunt van verschillende soorten strijd – die rond gender en feminisme, en de parallellen daarvan met de strijd rond klimaatsverandering. Ze brengt verhalen over machtsverhoudingen op het vlak van gender en op het vlak van ecologie.

Het ecofeminisme wordt gedefinieerd als een activistische filosofie, 'een holistische benadering van alle soorten dominantie – geslacht, ras, soort' (Ariel Saleh), die de kritiek op het patriarchaat combineert met milieuproblemen die een erfenis zijn van economische systemen als het extractivisme. Deze beweging biedt niet alleen de mogelijkheid om de genderverhoudingen op een andere manier te benaderen dan vanuit de loutere geslachtstoewijzing, maar bekritiseert ook een 'kolonialiteit' en een heel systeem van onderdrukkingsmechanismen. Het interpreteert socio-ecologische problemen vertrekkend van een kritisch onderzoek van westerse emancipatievormen (van de vrouw). Dit doorbreken van het liberale, stedelijke, westers gerichte model, leidt tot een andere verhouding tot de ander en de wereld. Het stelt een herziening voor van feministische waarden, een totale omwenteling van sociale structuren en een herziening van vooruitgangsmoedellen.

In haar project **Who's Afraid of Ideology** (2017–2019) focust Marwa Arsanios op de strijd van vrouwen die het recht op land en op een harmonieuze relatie met de natuur opeisen in precare oorlogsomstandigheden of in situaties waarin de democratie in gevaar is. In de twee eerste luiken van haar trilogie, opgenomen in Syrië en Libanon, komen meerdere voorbeelden van eco-feministische groepen aan bod, zoals de Koerdische autonome guerrillastrijdsters van het dorp Jinwar (Rojava, Noord-Syrië), en een coöperatieve in de vlakte van Beqaa (Libanon). Het zoeken naar autonome manieren om te overleven leidt tot een nieuwe relatie met het milieu. Marwa Arsanios staat stil bij de allianties die in deze vrouwengemeenschappen zijn gesmeed en bij het ecologische paradigma, en stelt vragen over de traditionele zorgende rol van de vrouw, over kennisoverdracht en over de oorsprong van de problemen waar deze vrouwen die de oorlog meemaakten, nu mee geconfronteerd worden en waarvoor ze oplossingen moeten zoeken.

Marwa Arsanios is een Libanese kunstenares, cineaste en wetenschapster die onderzoek verricht naar de politiek van het midden van de 20ste eeuw, met vooral aandacht voor genderrelaties, stedenbouw en industrialisering. Voor dit onderzoek geeft ze de voorkeur aan interdisciplinaire samenwerkingen. Dit resulteert in installaties van archieven, teksten, films en performances waarin ze hedendaagse politiek-maatschappelijke kwesties in het Midden-Oosten in een historisch perspectief plaatst. In haar recente projecten heeft ze vooral aandacht voor kwesties rond ecologie, feminisme, sociale organisatie, natievorming, oorlog en economische ongelijkheid. Ze behaalde een master aan de University of the Arts in Londen en werkte als creatief onderzoekster aan de Jan Van Eyck Academie in Maastricht. In 2007 was ze medeoprichtster van het onderzoeksproject 98Weeks. Haar werk kent internationale weerklank en werd onder meer getoond in de Kunsthalle Wien (AT), het Beirut Art Center (LB), het Hammer Museum, Los Angeles (US) en in Witte de With, Rotterdam (NL).

Myriam Bahaffou is een Franse feministische activiste en bereidt een proefschrift voor in feministische filosofie en genderstudies. In haar werk nodigt ze ons uit om het huidige reguliere discours over ecologie te overstijgen en nieuwe wegen te ontwikkelen die resoluut politiek, dekoloniaal en veelsoortig zijn. Ze heeft vooral interesse in de band tussen mens en dier en de sociale relaties die hieruit voortkomen. In 2019 richtte ze het ecofeministische collectief Voix Déterres op waarmee ze een meer multidisciplinaire visie op het ecofeminisme in Frankrijk wil bevorderen.

Samira Saleh is een in België gevestigde woordkunstenares en organisator. Ze studeerde onderwijswetenschappen en groeide op met drie verschillende achtergronden – een Egyptische thuissituatie, in een overwegend Marokkaanse omgeving in een Vlaamse stad. Haar artistieke taal is direct, ongefilterd en compromisloos. Ze vertaalt wat ze ziet en ervaart als vrouw van kleur in onze samenleving. Als lid van het Adviescommissie Auteurslezingen van Literatuur Vlaanderen, start Samira in 2021 een artistiek onderzoek rond Arabisch feminisme in storytelling in Noord-Afrika en de diaspora. Ze doceerde woordkunst aan de LUCA School of Arts en trad op in Birmingham, Belgrado, Londen en Cairo op festivals als Tashweesh Festival, Shubbak Festival en Apple's

and Snakes Hit The Ode. Als coördinator is ze ook actief voor Mama's Open Mic, een platform voor woordkunst in België.

Film en streaming op het platform van La Loge

25.03–27.03.21

Pawòl se van, Minia Biabiany, 2020

Als vervolg op haar video *Toli Toli* waarin ze de poëtische stemmen van de aarde exploreert, maakt **Pawòl se van** ('woorden zijn wind' in het Creools) gebruik van metaforen gebaseerd op perceptie en het leefmilieu om een beeld te schetsen van de levenssituatie en de koloniale erfenis op Guadeloupe. Ze ziet de wind als een natuurkracht die zich verzet tegen de landbouwpraktijken op bananenplantages en de vergiftiging van de bodem door chloordecon. Ondanks de Franse koloniale assimilatie, het stelen van gronden en de dramatische uitputting van de bodem door rooibouw, fluistert de wind dat de aarde spreekt en verzorgd kan worden.

Minia Biabiany is afkomstig van Guadeloupe. In haar werk onderzoekt ze de perceptie van de ruimte, verbindingen en transparantie in verhalen en de taal. Door middel van multi media-installaties, video's en tekeningen deconstrueert ze op een poëtische manier verhalen die verband houden met de koloniale erfenis van de Caraïben. Ze is stichtend lid van het collectief Semillero Caribe (2016) en werkt mee aan het pedagogisch project Doukou, dat concepten van Caraïbische auteurs benadert vanuit de lichamelijke perceptie. Ze exposeerde onder meer in La Verrière, Fondation Hermès, Brussel (BE), Magasin des Horizons, Grenoble (FR), CRAC Alsace, Altkirch (FR), en Signal - Center for Contemporary Art, Malmö (SE).

Deel 4: A Possible Toolkit

Online en live evenement op het platform van La Loge

31.03.21, 19:00

Lezing-performance van Ama Josephine Budge, gevolgd door een gesprek tussen deze kunstenaars-onderzoekster en Régine Debatty

De opname van de performance is daarna nog van 1 tot 3 april te bekijken in de installatie in La Loge.

Dit laatste luik van *A Common Breath* wil een discursieve ruimte voor collectieve reflectie creëren om een diversiteit aan verhalen en overgangsscenario's te bedenken. Over welke kritische instrumenten en welke alternatieven beschikken we om nieuwe bruggen te bouwen tussen klimaat rechtvaardigheid, dekolonisatie en ecologie? Dit laatste hoofdstuk is bewust speculatief en verweeft filosofische, wetenschappelijke, antropologische, politieke, activistische, sociologische en artistieke methodes die het westerse en normatieve denken overstijgen. **Ama Josephine Budge** brengt een lezing-performance over (d)evolutie, de concepten van "Blackness," "Queerness" en

klimaatsveranderingen. Deze voorstelling wordt gevolgd door een gesprek met Régine Debatty.

Ama Josephine Budge schrijft beschouwende teksten, is kunstenares, curator en activiste. In haar werk doet ze grondig onderzoek naar ras, kunst, ecologie en feminisme en stimuleert het ontstaan van bewegingen die mensenrechten, ecologische ontwikkelingen en lastige identiteitskwesaties katalyseren. In 2020 kreeg ze het Frame Curatorial Research Fellowship van Frame (Helsinki) en EVA International (Limerick) en doet in dit kader onderzoek naar 'Pleasurable Ecologies – Formations of Care: Curation as Future-building'. Ama is ook lid van het Queer Ecologies collective, initiator van het Apocalypse Reading Room project, leidt het Myco-Lective project van Chisenhale Studios en Feral Practice en werd in 2020 uitgenodigd voor het Micro commission programme van het Bernie Grant Arts Center.

Régine Debatty is een uit België afkomstige journaliste en kunstcritica. In 2004 startte ze de blog we-make-money-not-art.com waarin kwesaties als maatschappij, kunst, wetenschappen en technologie aan bod komen. Het platform kreeg meerdere prijzen, waaronder twee Webby Awards en een erevermelding bij de STARTS Prize, een wedstrijd georganiseerd door de Europese commissie. Régine Debatty neemt regelmatig deel aan colloquia, ateliers en festivals. Voor Resonance 104.4 fm in Londen, creëerde ze A.I.L. (Artists in Laboratories) een wekelijks radioprogramma over de interactie tussen kunst en wetenschap (2012-2014). Ze is co-auteur van het 'sprint book' New Art/Science Affinities, in 2011 gepubliceerd door de Carnegie Mellon University.

Film en streaming op het digitale platform van La Loge

01.04-03.04.21

Donna Haraway, Story Telling for Earthly Survival van Fabrizio Terranova, 2016

De documentaire is een portret van de eminente filosofe, primatologe en feministe. Haraway. Ze heeft de sociale wetenschappen en hedendaagse filosofie op zijn kop gezet door ongewone verbindingen te leggen tussen theorie en fictie. In de jaren 1980 werd ze bekend met haar onderzoek rond identiteit waarin ze breekt met de heersende tendensen en de hegemonie van de mannelijke visie op natuur en wetenschap wil ondermijnen. In 1985 publiceerde ze het essay *A Cyborg Manifesto*. Ze is een boeiende vertelster die in haar boeken een fabelachtige wereld oproept bevolkt met transfuturistische soorten. De Brusselse filmmaker Fabrizio Terranova maakte van haar een bijzonder cinematografisch portret op basis van gesprekken over haar onderzoek en bruisende ideeën. De film dompelt de toeschouwer onder in een wereld waarin de grenzen tussen sciencefiction en realiteit vervagen. Hij schetst een beeld van een denken in beweging, een mengeling van verhalen, archiefbeelden, en verzinsels in het Californische woud.

Fabrizio Terranova is cineast, activist en docent aan de erg/ École de recherche graphique in Brussel waar hij het masterprogramma Recits et experimentation/ Narrative spéculative heeft opgezet en leidt. Hij werkt voornamelijk rond de

spanningen en relaties tussen pop- en avant-gardecultuur en de bedrieglijke percepties die daaruit voortvloeien. In 2015 publiceerde hij *Les Enfants du compost* over het oeuvre van het collectief Gestes spéculatifs (Les Presses du réel). In 2016 draaide hij *Donna Haraway, Story Telling for Earthly Survival* (Anathology Film Archives, Kunstenfestival des Arts, Tate modern, Critical Zones – Observatories for Earthly Politics) en in 2019 publiceerde hij *Pour un film chien!* Hij is co-auteur van de collectieve publicatie *Habiter le trouble avec Donna Haraway* (Editions Dehors, 2019). Samen met Emilie Hermant, Isabelle Stengers en Vinciane Despret is hij oprichter van DingDingDong – Institut de coproduction de savoir sur la maladie de Huntington waarvoor hij recent *Absolute Beginners* (2019- IFFR, DOK Leipzig) realiseerde. Zijn eerste film, *Jose Andrei, An Insane Portrait* (2010) werd aangevuld met een publicatie uitgegeven door Editions du Souffle.

ON-SITE

Roadmap

Het centrale platform in de tempel van La Loge waarop de gesprekken plaatsvinden en het materiaal van de verschillende live evenementen wordt samengebracht, werd ontworpen door Kris Kimpe. Deze sober ontworpen arena is tegelijk scène en opnameplateau, en is opgevat als een territorium van het mogelijke, een ontmoetingsruimte waar de verhalen die er in de verschillende luiken worden verteld, elkaar voeden en op elkaar inspelen.

Kris Kimpe is een Belgische architect en scenograaf die in 2001 een architectencollectief oprichtte, gespecialiseerd in het ontwerp van kunstenaarsateliers en tentoonstellingen en in de presentatie van kunst in de publieke ruimte. Hij werkte onder meer samen met kunstenaars als Orla Barry, Koenraad Dedobbeleer, Nico Dockx, Jan Kempenaers, Aglaia Konrad, Willem Oorebeek en Ana Torfs.

Werken

Tempel

Installatie, Kris Kimpe, 2021
Hout, verf 4 x5,5m

11.03-13.03.21
Moune Ô, Maxime Jean-Baptiste, 2021
HD-video, 16:9, stereo, kleur 15'
Courtesy van de kunstenaar

18.03-20.03.21
Day in the Life, Karrabing Film Collective, 2020
HD-video met geluid, kleur, 32'. Courtesy van de kunstenaars

25.03-27.03.21

Who's Afraid of Ideology (I & II), Marwa Arsanios, 2017-2019

HD-video met geluid, kleur, 56'

Courtesy van de kunstenaars

01.04-03.04.21

Opname van de performance van Ama Josephine Budge. ca. 40'

Hal

Occidente, Ana Vaz, 2014

HD & 16mm video met geluid, kleur, 15'15

Courtesy van de kunstenaars en Light Cone

Kelder

Journey to a Land Otherwise Known, Laura Huertas Millán, 2011

HD-video met geluid, kleur, 23'

Courtesy van de kunstenaars

Eerste verdieping

Surviving New Land, Marjolijn Dijkman, 2010

Video met geluid, kleur, 20'

Courtesy van de kunstenaars

Pawòl se van, Minia Biabiany, 2020

HD-video met geluid, kleur 13'

Courtesy van de kunstenaars

Tweede verdieping

Projectie 14:00 & 16:00

Donna Haraway: Story Telling for Earthly Survival, Fabrizio Terranova, 2016

Documentaire, 16:9, stereo, HD, 82'

Courtesy van de kunstenaar

Dankwoord

De realisatie van *A Common Breath* was enkel mogelijk dankzij de nauwe samenwerking met Marwa Arsanios, Myriam Bahaffou, Minia Biabiany, Ama Josephine Budge, Isabel Burr Raty, Régine Debatty, Marjolijn Dijkman, Malcom Ferdinand, Laura Huertas Millán, Maxime Jean-Baptiste, Karrabing Film Collective, Kris Kimpe, Elizabeth Povinelli, Samira Saleh, Fabrizio Terranova, en de vriendelijke hulp van Yundi Wang, Koumbah Semega-Janneh, Light Cone en mor charpentier Paris.

De productie van deze tentoonstelling werd mogelijk gemaakt dankzij het professionele en toegewijde werk van Benjamin Jaubert, Arthur Jules en Leonor Gomez. We zijn ook Ludo Engels dankbaar voor zijn ondersteuning en technische assistentie tijdens de opbouw van tentoonstelling.

In de opdracht van La Loge gedraaide film **Moune Ô**, Maxime Jean-Baptiste wil bedanken Nora Stephenson, Josy Masse, haar familie in Frans Guyana en Frankrijk, Juliette Lemonnyer, Elli Vassalou, Olivier Marboeuf en het team van La Loge (Antoinette Jattiot, Wim Waelput).

Het programma werd mogelijk gemaakt dankzij de steun van de Vlaamse Overheid.

Het team van La Loge

Directeur & curator: Wim Waelput

Communicatie & Curator van publieke programma's: Antoinette Jattiot

Stagiair: Jelrik Hupkes

Visuele identiteit: Antoine Begon, Boy Verrecken

Productie: Benjamin Jaubert, Arthur Jules, Leonor Gomez

Audio & vidéo: Ludo Engels

Photographie: Lola Pertsowsky

Vertalingen & prooflezens: Ailsa Cavers & Dana Kuehr (Blurbs), Marianne Doyen, Jelrik Hupkes, Hilde Pauwels

Vrijwilligers: Bas Blaasse, Antoine Guitou, Nele Mölle

Openingstijden

Donderdag - Zaterdag

12:00 - 18:00

Vrije maar beperkte toegang na reservatie vanwege de huidige coronamaatregelen.

Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen

La Loge is een privé-initiatief en verenging zonder winstoogmerk opgericht door architect Philippe Rotthier. La Loge wordt gesteund door het Philippe Rotthier fonds, de Vlaamse Overheid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), en First Sight, een gemeenschap van geëngageerde individuen en organisaties. De Lodge wordt ook gesteund door de gemeente Elsene.

La Loge

kluistraat 86

1050 Bruxelles

+32(0)2 644 42 48

info@la-loge.be

